

Tikėjimas ir Jėzaus Kristaus gimimas

Parašė Artūras Rulinskas

Penktadienis, 06 Sausis 2012 17:02 - Atnaujinta Antradienis, 20 Lapkritis 2012 14:55

Pagal Mato Evangelijos 1-o skyriaus, 18-25 eilutes

Vakarų kultūros pasaulyje įprasta švęsti gimtadienius. Vienas reikšmingiausių Dievo veiksmy – Jo atėjimas į šį pasaulį – irgi supaprastintas iki Jėzaus gimtadienio šventės.

Gimtadieniai mums patinka, nes švęsdami gimimo dieną džiaugiamės, kad gimė šis žmogus, jam duodame dovanų, vaišinamės paruoštomis vaisėmis. Šv. Rašte evangelistas Matas (14 sk.) aprašo vieną gimtadienio šventę, kurios metu Erodas, tenkindamas savo sugyventinės užgaidas, nukirto Jonui Krikštytojui galvą. Liūdna sakyti, tačiau dažnai ir mes kažkuo esame panašūs į Erodą. Švęsdami Kristaus gimtadienį, sau patiems padarome gerą pramogą. O juk iš esmės nukertame tą galvą, kuri šiuo metu skelbią žmogui svarbiausią Kristaus atėjimo žinią.

Teksto iš Mato evangelijos pagrindu noriu pažvelgti į esmę, kurią turėtume apmąstyti galvodami apie Kristaus gimimą. Dalinsiuosi apie tai, kad Jėzaus Kristaus gimime veikė tiek dieviškasis, tiek žmogiškasis faktorius.

Dieviškas faktorius rodo į Dievo darbus, o žmogiškasis kalba apie tai, kad žmonės gali būti bendradarbiai su Dievu tuose neįtikėtinuose Dievo veiksmuose!

Jėzaus Kristaus gimime veikiantis dieviškasis faktorius

Jėzaus Kristaus gimimas buvo toks. Jo motina Marija buvo susižadėjusi su Juozapu; dar nepradėjęs jiems kartu gyventi, Šventosios Dvasios veikimu ji tapo nėščia. Mato 1,18

Šiuo laikotarpiu kalbėdami apie Dievą, atkreipkime dėmesį į tai, kad Dievas, dėl žmonijos labo, šiame pasaulyje veikia žmonėms sunkiai suprantamu būdu. Skaitytojas, pradėjęs versti pirmuosius evangelijos pagal Matą skyrius, turėtų savęs paklausti – kas čia dabar per dalykai? Mergaitė pastoja, tačiau ne nuo vyro, o nuo Šventosios Dvasios? Vyras pakeičia sprendimą skyryboms ne po pokalbio su uošviu aptariant kraičio reikalus, o po pokalbio su angelu? Keisti ir visiškai kitokie šiame aprašyme žmonės, negu mes esame įpratę sutikti savo gyvenimo kasdienybėje. Tačiau Evangelija parodo tokias situacijas, kurių vienintelis paaiškinimas - čia veikia Dievas. Kristaus gimimas nuo pat pradžių mums kalba apie dievišką veikimą.

Dera atkreipti dėmesį į Senojo Testamento pranašystes. Evangelistas Matas cituoja iš pranašo Izaijo knygos 7-o sk.,14 eil.: *Visa tai įvyko, kad išsipildytų Viešpaties žodžiai, pasakyti per pranašą: Štai mergelė nešios įsčiose ir pagimdys sūnų, ir jis vadinsis Emanuelis, o tai reiškia: "Dievas su mumis."* □

Žmonės, kurie patikėjo Dievo Žodžiu, savo tikėjimo skatinami sekė ir Kristumi. Dievas taip veikė ragindamas pranašus užrašyti tokius žodžius, kurie tuometiniam klausytojui tikrai buvo nesuprantami ir migloti (būtent apie ateityje gimiantį kūdikį). Senajame Testamente yra įvairių pranašų taip vadinamų „mesijinių“ pranašysčių, kuriose kalbama apie ateinantį Dievo Sūnų. Dievo veikimas buvo išankstinis. Per pranašystes Jis paruošė tautą Kristaus gimimo įvykiui.

Dažnai mes iš anksto stengiamės paruošti artimuosius, jeigu ketiname pranešti naujienas apie didelius gyvenimo įvykius. Pavyzdžiui, vaikams iš anksto sakome – kai užaugsi, turėsi palikti namus ir pats sau užsidirbti pragyvenimui. Kol jie dar vaikai, mes juos mokome, kad pinigų reikia užsidirbti, daiktus reikia saugoti, žmones gerbti ir siekiant didelių dalykų pirmiausia reikia gerai atlikti mažesnius. Jeigu vienas iš vaikų nori mokytis tam tikros specialybės, taip pat iš anksto šiam dalykui ruošiasi, kalbasi su tėvais ir kitais artimaisiais, kurie pataria ar jam tinka tai, ar geriau galvoti apie kitą specialybę.

Dievas ruošė savo tautą po truputį kalbėdamas apie ateinančius didesnius dalykus. Tą patį Jis daro ir dabar, kaip tuomet jis per pranašus Izraeliui kalbėjo apie Kristaus atėjimą, dabar jis per bažnyčią pasaulio žmonėms kalba apie Kristaus sugrįžimą.

Antras Dievo veikimo ženklas yra nėštumas. Yra daug moterų, kurios, negalėdamos pastoti ar pagimdyti kūdikio, tai išgyvena taip skaudžiai, kad net nublanksta visas kitas likęs gyvenimo grožis. Kai pagaliau po daugelio vizitų pas gydytojus, medikamentų, gydymų ir maldų (tai dažnai yra pats paskutinis žingsnis) kuriai pavyksta pastoti, tuomet tai yra laikoma stebuklu iš Dievo. Kurioms nepavyksta pagimdyti tenka patirti nemažai liūdesio. Štai mes skaitome, kad Marijos įsčiose pradėtas kūdikis yra Šventosios Dvasios vaisius. Be abejonės, tai yra netikėtas įvykis pačiai Marijai ir jos sužadėtiniui Juozapui. Tačiau, šis kūdikis gimsta tam, kad pats

suteiktų gyvybę ir daugeliui gražintų gyvenimo džiaugsmą.

Besvarstant apie šiuos dieviškuosius dalykus, netikėtai atėjo mintis, kad Dievas prievarta nesiveržia nė į vieno žmogaus gyvenimą. Luko evangelijoje mes skaitome, kad Marija pritarė tokiam Dievo sumanymui ir ji „ėmėsi“ nešioti ir gimdyti Dievo Sūnų. Visa, ką ji galėjo pasakyti, buvo: *Tebūna man, kaip tu pasakei (Lk 1,38)*.

Gyvybė visada yra Dievo reikalas, gyvybė yra stebuklas iš Dievo. Jis vienintelis, kurio dėka gyvybė atsiranda ir jam yra palikta teisė ją susigražinti. Be Dievo teikiamos gyvybės mes tik palaipsniui merdėjame. Dievas džiaugiasi, kai kas gimsta arba atgimsta.

Trečia, apie Dievo stebėtiną veikimą mes girdime ir angelo žodžiuose: *„Juozapai, Dovydo sūnau, nebijok parsivesti į namus savo žmonos Marijos, nes jos vaisius yra iš Šventosios Dvasios. Ji pagimdys sūnų, kuriam tu duosi Jėzaus vardą, nes jis išgelbės savo tautą iš nuodėmių.“*

Stebėtinas Dievo veikimas čia yra tame, kad vyras persigalvoja ir veda, o ne išsiskiria su pastojusia mergina. Per angelą Dievas bendrauja su Juozapu, o šis persigalvoja. Turbūt galvojame, jeigu Dievas mums atsiųstų iš dangaus pasiuntinį kalbėtis dėl kažkokio mūsų sprendimo, tai mes irgi po tokio pokalbio paklustume Dievui. Pažvelkime, šiame pokalbyje Dievas ne išgąsdina Juozapą, nors ir galėtų jį gąsdinti, nesako jam – „jeigu tu nevesi, tuomet tau bus“, tačiau atsiunčia pasiuntinį pranešti apie tai, kas atsitiks, jeigu Juozapas ims Mariją į žmonas, jeigu tikės Dievu. Dievo stebuklas yra ne angelas, o pokalbis.

Manychiau, šiuos dalykus Dievas daro ir mūsų gyvenimuose šiandien. Kuriam iš mūsų Dievas kada nors ir kuo nors grąsino? Jeigu tu neatsiliepsi tarnauti man bažnyčioje, aš tau atimsiu darbą, - ar kam nors taip Dievas sakė? Jeigu tu neaukosi dešimtinės, tuomet iš tavęs padarysiu varguolį, - gal kas nors girdėjote taip Dievą kalbant? Dažnai atvirkščiai, - Patikėk mano žodžiu, aukokis man ir aš tave išlaikysiu ir pramaitinsiu, - mums sako Viešpats. Būk mano tarnas, naudodamas mano duotas dovanas ir aš per tave gelbėsiu žmones, - dažniausiai taip mums kalba Viešpats.

Jėzaus Kristaus gimime veikiantis žmogiškasis faktorius

Atsikėlęs Juozapas padarė taip, kaip Viešpaties angelo buvo įsakyta, ir parsivedė žmoną pas save. Mato 1, 24

Visada mums smagu skaityti Dievo Žodį ir matyti kaip jame veikia Dievas. Visgi labai svarbu pastebėti ir deramai akcentuoti Kristaus gimime veikiantį ir žmogiškąjį faktorių. Dievo veikime žmogiškasis vaidmuo yra labai ypatingas. Jeigu ši Kristaus gimimo istorija nebūtų pastebėta, jeigu ji nebūtų pasakota, jeigu ji nebūtų užrašyta ir perrašyta, jeigu ji nebūtų verčiama į kitas kalbas ir pristatyta įvairių kultūrų ir tautų žmonėms, tuomet apskritai nebūtų ir žinoma, nebūtų ir patikėta, ir nebūtų gyvenama tikėjimu į Kristų!

Tikėjimas ir Jėzaus Kristaus gimimas

Parašė Artūras Rulinskas

Penktadienis, 06 Sausis 2012 17:02 - Atnaujinta Antradienis, 20 Lapkritis 2012 14:55

Kristaus gimimo istorija kalba ir apie žmogaus dalį ir jo tikėjimo reikšmę pačiame silpnume. Kiti evangelijos pasakojimų paveikslai dar liūdnesni – Mesijas gimsta tvartelyje, jo pamatyti atskuba lauke nakvojantys piemenys, tėvai net neturi, kur kūdikio paguldyti! Nesunku atspėti, kokios mintys tuo metu sukosi Marijos galvoje. Vienu metu ji turbūt nekantriai laukė tų vestuvių, kitu metu pergyveno, kad teks išeiti iš tėvų namų. Štai evangelijos autorius labai aiškiai kalba, kad dėl šio nėštumo Juozapas galėjo jos ir nevesti. Tokiu atveju jai grėsė gėda ir nešlovė. Manau to daugiausia mes ir bijome. Ar buvo atėjusi į galvą mintis, kad Kristaus gimimas bus apsuptas gėdos ir nešlovės? Taip, Dievo angelai giedojo šlovės giesmę, tačiau kaimynai toje konservatyvioje rytų kultūros šalyje tarpusavyje šnabždėjosi apie anksčiau laiko įvykusį gimdymą.

Daug ką galėtume iškęsti, tačiau patirti viešą gėdą ir prarasti garbę turbūt sunkiausia. Daugelis nenorime kalbėti žmonėms apie Kristų, nes bijome viešo išjuokimo, nemalonios akimirkos, kada kitas žmogus pagalvos: Tu kalbi nesąmones, keistas ir atsilikęs esi. Kad ir iš nepažįstamo žmogaus išgirstas priekaištas žeidžia, o kartais gėdijamės net viešai atliekamo gero darbo.

Žmonės, gyvenantys tikėjimu, prisiima riziką dėl Dievo būti sugėdytais ir patirti nešlovę. Tai labai tikras tikro ir veikiančio tikėjimo faktorius. Iš vienos pusės Marija jokio veiksmo nedarė apart tapo nėščia, tačiau vaisius jos įsčiose augo ir ji keitėsi. Būdama žmonių tarpe ji turėjo atlaikyti tiek žmonių žvilgsnius, tiek ir paaiškinti žodžiais savo būseną. Juozapas sumanė tylomis ją atleisti. Ja aukiant vestuvių dienos, vienu metu paaiškėja, kad jo sužadėtinė yra nėščia. Dar daugiau, ji teigia, pastojusi nuo Dievo. Ar galima, ką nors kvailiau sugalvoti pasiteisinimui? Jo sprendimas neprasidėti su tokio dvasingumo moterimi yra visiškai pagrįstas. Kam jam reikalinga tokia gėda ir nesuprantamus sprendimu priimanti žmona?

Visgi, vieną rytą atsikėlęs, jis nueina ir parsiveda šią merginą į namus kaip žmoną. Nė vienas tekstas nekalba, kad jie būtų atšventę vestuves. Kažkaip svarsčiau, kodėl Raštas kalba apie vestuves, kur Jėzus padarė vyno, dar yra nemažai kitų palyginimų apie nuotakas, jaunuosius, vestuvių pokylius, tačiau šioje istorijoje vestuvių nėra. Turbūt jų kelti nebuvo jokio reikalo. Marija jau ir taip laukėsi, o Juozapas ją tokią ir paėmė. Žmonių akyse vestuvės jau buvo įvykusios. Kristaus gimimas Juozapui, deja, pažymėtas gėdos ir nešlovės ženklu.

Man, žvelgiant į Juozapą Kristaus gimimo istorijoje, įstabiausias veiksmas yra jo tikėjimas Dievu, sprendimas nesiskirti ir rūpintis tiek Marija, tiek gimusiu kūdikėliu. Juozapas patikėjo susapnuoto angelo žinia, kuri kalbėjo apie ateitį: Marijai gims sūnus, kuris išgelbės savo tautą iš nuodėmių. Jeigu Juozapas nesiryžtų vesti Marijos, jis žmonių akyse liktų teisus žmogus, tačiau Dievo plano nuošalėje.

Juozapas savo širdyje turėjo grumtis dėl šio sprendimo. Kas bus, jeigu jis pasielgs kaip nusprendęs ir neves Marijos? Jam tikrai niekas dėl to nepriekaištaus, net ir Dievui galėtų pasiteisinti. Dažnai mes patys taip pat sau svarstome – kas bus jei aš liksiu toks kaip esu visam laikui? Gyvensiu, dirbsiu, atostogausiu ir džiaugsiuos tuo, ką turiu, o vieną dieną mirsiu. O kas būtų, jei aš atsiliepečiau į Dievo paraginimą imtis tarnystės, kviesčiau žmones draugauti, pasakočiau jiems apie Kristų, eičiau mokytis ir t.t. Akivaizdu, kad tada turėčiau papildomų darbų

Tikėjimas ir Jėzaus Kristaus gimimas

Parašė Artūras Rulinskas

Penktadienis, 06 Sausis 2012 17:02 - Atnaujinta Antradienis, 20 Lapkritis 2012 14:55

ir rūpesčių, tačiau Dievas tikrai tai panaudoję.

Smagu kalbėti apie dvasiškus ir šventus dalykus, kaip Dievas padarė tą ir aną, tačiau kažin ar tai duoda daug naudos. Kas būtų, jei Dievo žinia tamptume mes patys? Prisiimtume tarnystę ar našta iš Dievo apie kurią anksčiau net negalvojome ir ją vykdytume iki tol, kol ji pradėtų duoti vaisius.

Norėtusi palinkėti, kad Kristaus gimimas būtų tikras ta prasme, kad girdėdami Dievo Žodžius priimtume juos sau asmeniškai. Linkiu, kad būtume motinomis, tėvais ir globėjais tarnavimų, auginančių vaisius Dievo garbei ir žmonių išgelbėjimui.

Džiaugsmingų šv. Kalėdų ir Laimingų Naujųjų 2012-ųjų!

Pamokslas pasakytas VLKB 2011 m. gruodžio 18